

EESTI EVANGEELIUMI LUTERIUSU KIRIKU LOS ANGELESE KOGUDUS

1306 West 24th Street | Los Angeles | CA 90007

KOGUDUSE TEATED

DETSEMBER 2023 NR 6

Kirik: Latvian Ev. Lutheran Church | 1927 Riverside Dr. | Los Angeles | CA 90039

Õpetaja: Enn Auksmann
18 Flaxwood
Irvine, CA 92614
Tel. (310) 745-0450
padrepaul@mac.com

Esimees: Mati Laan
1205 Pacific St.
Santa Monica, CA 90405
Tel. (310) 570-9794
mati.laan@gmail.com

Laekur: Uve Sillat
11033 Braddock Dr.
Culver City, CA 90230
Tel. (310) 422-7745
Sillat@att.net

E.E.L.K. Los Angelese koguduse koduleht Internetis: www.eestiselts.com/kirik

ENNÄE, NÜÜD ON PÄÄSTEPÄEV!

Advendi- ehk Issanda tulemise aja esimese pühapäeva jutlusetekstiks on sel kirikuaastal prohvet Jesaja ettekuulutus Issanda sulasest, kes taastab laastatud maa, jagab taas välja hüljatud pärisosad, kingib vabaduse aheldatutele, toob valguse kätte pimedusse varjunud ning hoolitseb oma rahva eest hea karjasena, teda toites ja eluvee allikail kosutades: «Nõnda ütleb Issand: Ma olen sind kuulnud hea meelega ja aidanud päästepäeval; ma olen sind hoidnud ja pannud rahvale seaduseks, taastama maad, jagama laastatud pärisosi, ütlesite vangistatuile: «Minge välja!», pimeduses olijaile: «Tulge valguse kätte!» Nad saavad teede ääres karja hoida ja neil on karjamaa kõigil küngastel. Ei ole neil nälga ega janu, neid ei pista palavus ega päike, sest nende peale halastaja juhib neid ja talutab nad veeallikate juurde.» (Jesaja 49:8–10)

Prohvet Jesaja ajal – seitse sajandit enne Kristuse sündimist – tähistas see ettekuulutus Iisraeli rahva taastamist pärast teda tabanud karistust ja hävingut. Võiksime öelda, et Jumal oli lausa sunnitud oma rahvast karistama, kuna inimesed olid pööranud selja tõe ja õigusele ning elasid vääritud elu: alates rahva usulistest ja poliitilistest juhtidest ning lõpetades pea igaühega, kellel oli ühiskonnas mingigi positsioon, lakkas kõikjal ülekohtus ja korrupsioon (nagu näha, pole midagi uut siin päikese all)... Jumal pidi selle kahetsusväärse olukorra lõpetama – mitte selleks, et ülekohtu eest kätte makstes inimesi

nuhelda, vaid selleks, et anda inimestele võimalus tehtud kurja kahetseda, sellest pöörduda ja lahti ütelda ning uut elu alustada.

Nii töötab Jumal koos karistusega alati ka lunastust, päästet, uut algust. Me teame, et ka pärast seda, kui Jeruusalemm oli langenud, tempel purustatud ja rahva ülemkiht Paabeli vangipõlve viidud, ei hüljanud Jumal oma rahvast, vaid tõi ta oma maale tagasi. Tõsi, see võttis aega terve inimese eluea – seitsekümmend aastat. Nende seitsmekümne aasta jooksul jõudsid paljud lunastust nägemata surra, küllap paljud kaotasid ka lootuse, aga Jumal täitis ikkagi oma töötuse – siis, kui aeg oli selleks küps.

Jumal on täiuslik ja muutumatu. See tähendab, et Ta tegutseb tänapäevalgi samamoodi, nagu aastatuhandeid tagasi. Endiselt ei talu Jumal seda, kui inimesed ülekohtule andudes iseennast ja nende kätte usaldatud loodut hävitavad, vaid peab sellele ikka ja jälle piiri panema. Samal ajal jätab Jumal inimesele vabaduse ega taha meid kohelda teovõimetute lastena – see aga tähendab, et peame oma tegude (ja tegematajätmistest) eest vastutust ning paraku tihtipeale ka karistust kandma. Nagu Iisraeli rahvast, nii ei karista Jumal ka tänapäeval ühtki rahvast, üksikisikut ega tervet inimkonda mitte selleks, et neid hävitada, vaid selleks, et tuua nad mõistusele ning näidata neile õiget teed.

Advendi- ehk Issanda tulemise aja alguseks on see prohvetikuulutus valitud aga seetõttu, et tegemist pole mitte üksnes teatavat Iisraeli rahva ajalooajalooperioodi käsitleva õpetliku tekst ega ka mitte pelgalt üleüldist laadi tõdemusega inimkonna arengutsükleid silmas pidades, vaid sellepärast, et selle ettekuulutuse tegelikuks sisuks on sõnum kogu maailma Päästjast. Tema, meie Õnnistegija Jeesus Kristus, on tõeline Issanda sulane – kannatav sulane, nagu prohvet Jesaja mitmel korral rõhutab –, kes on andnud iseennast, et lunastada meid patu, kurja ja surma orjusest ning kinkida meile mitte ainult uus algus siin maailmas, vaid igavene elu tulevases. Johannese Ilmutusraamatus öeldakse Tema kohta, et Ta hoiab meid kui karjane, viib meid eluvee allikaile ning pühib ära kõik pisarad meie silmist.

Jumal armastab meid. Ta on meid alati armastanud ega lakka mitte kunagi armastamast – just sellepärast on Ta saatnud oma ainusündinud Poja meid lunastama ja päästma. Teades, et Jumal on meile oma Pojas kinkinud ei midagi vähemat kui omaenda armastava südame, tohime mitte ainult uut kirikuaastat, vaid iga oma elupäeva alustades olla kindlad, et oleme hoitud ja varjatud ning võime kõigist katsumustest hoolimata jätkata rõõmsa lootusega oma teekonda igavese elu allikale.

JA SÕNA SAI LIHAKS

24. novembril 2023. aastal tähistas oma 85. sünnipäeva Eesti luuletaja ja kirjastaja, Teaduste Akadeemia liige Hando Runnel. Tema esimene, üsna õhuke luulekogu ilmus aastal 1965. Viimane luuletus selles kannab pealkirja «Kirjatarkused» ning on järgmine:

Ma lugema õppisin.

Õppisin lugema silmi.

*Kõiki silmi – küll häid ja küll kaledaid.
Siis õppisin lugema huuli.
Küll kuivi ja jahedaid,
pehmeid ja punaseid,
nutvaid ja naervaid ja sõnatuid suid.*

*Siis ma kirjutada katsusin
sellest, mis loetud.
Sulega suurele valgele paberilehele.
Tühjagi välja ei tulnud!
Külmaks ja kuivaks jäid kõik minu sõnad.
Eluta. Vereta. Hingeõhuta.*

*Siis ma teisiti kirjutada katsusin:
silmadega silmadesse,
huultega huultele,
kätega mullale,
kivisse, kaljusse, rauda, betooni..
Ma õnnelikuks sain,
sest kõik minu kirjutamised
elavaks muutusid,
elavaks muutusid!
Kõik, mis ma kirjutasin,
elu ise see oli!*

Küllap seda ise taipamata on noor luuletaja väljendanud siin ka kristliku usu keskset sõnumit, mida Johannese evangeeliumi alguses väljendatakse sõnadega: «*Ja Sõna sai lihaks ja elas meie keskel, ja me nägime Tema kirkust nagu Isast Ainusündinu kirkust, täis armu ja tõde.*» (Johannese 1:14), ning mille järelmitest meie, inimeste jaoks kirjutab apostel Paulus nõnda: «*On ilmne, et teie olete Kristuse kiri, meie teenimistöö läbi valminud kiri, mis ei ole kirjutatud tindiga, vaid elava Jumala Vaimuga, ka mitte kivilaudadele, vaid lihastele südamelaudadele.*» (2. Korintlastele 3:3)

Kirjatarkus on kahtlemata oluline, aga kui inimese «tarkus» seisnebki üksnes kirjatähtedes ning piirdub kas teiste või tema enda poolt kirjapanduga, siis jääb see elutuks ega liiguta kedagi. Inimene on loodud ihu, hinge ja vaimu tervikuna, ning see tähendab, et nii üks, teine kui kolmas vajavad ilmingimata elavat puudutust ja elustuvad ka ise tõeliselt üksnes siis, kui nad taoliste puudutuste kaudu ellu äratatakse ja ühte põimitakse.

Me tunneme seda väga hästi oma kõige lähemates inimsuhetes: kui me kellestki hoolime, kedagi tõeliselt armastame, siis ei piisa meile sellest, et too inimene haarab meie meeled ja mõistuse ning täidab meie südame ja hinge, vaid me tahame teda puudutada, hoida, emmata, temaga igas mõttes, ka füüsiliselt, üheks saada. Jumal, meie Looja ja Isa, on meid selliseks teinud – oma kuju ja sarnasust mööda, nagu Pühakiri kinnitab.

Jumal ise tahab sedasama: mitte ainult seda, et me Temast midagi teaksime, kuuleksime, loeksime või isegi kirjutaksime, vaid Ta tahab meid puudutada, Ta tahab meiega üheks saada. Ja Ta ongi meiega üheks saanud – oma Pojas Jeesuses Kristuses, kelle sündimist me peagi taas meenutame. Ning Jumal tahab, et me vastaksime Talle samaga: et mitte ainult meie peas ega isegi mitte ainult meie südames (sulega paberile veetud kirjaridadest rääkimata), vaid kogu meie elus saaks avalikuks Jumala ligiolu ja selle suurim väljendus: armastus. Jumal tahab, et me oleksime, apostel Pauluse sõnu kasutades, Kristuse kiri, aga mitte surnud, kivitahvlitesse raiutud või tindiga pärgamendile maalitud, vaid elav kiri, mis suudab elustada omakorda neidki, keda meie puudutame.

Hando Runnel on seda neis kuuekümne aasta tagustes luuleridades suurepäraselt edasi andnud, väljendades küllap toona enese teadmata midagi, mis on tähtsaim kõigi aegade kõigi inimeste jaoks, ükskõik, kas nad oskavad seda mõista või mitte: me usume Jumalasse ja oleme loodud Jumala poolt, kellele ei piisa meie õpetamisest kirjatarkuse abil, vaid kes tahab saada meiega üheks, et jagada meiega kogu meie elu ning olla meie tõeline elu. Just selleks sai Sõna lihaks – et meil «oleks elu, ja oleks seda ülirohkesti» (Johannese 10:10).

KALENDAARIUM

- P, 10. detsember kl 2 p.l.** Täienduskooli Ja koguduse jõulupuu Eesti Majas. Nõukogu liikmed Aili ja Tõnis Rebane. Kohvilauaks palutakse tuua suupisteid tavapärasel viisil.
- K, 13. detsember kl 11 e.l.** Senioride Klubi jõulupuu Eesti Majas. Jõulutoidud ja -laulud.
- L, 16. detsember kl 2 p.l.** Los Angelese Eesti Segakoori jõulukontsert Eesti Majas.
- P, 24. detsember kl 2 p.l.** Jõuluõhtu jumalateenistus Läti kirikus. Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Laulab Los Angelese Eesti Segakoor Kalle Pallo juhatusel. Nõukogu liikmed Uve Sillat ja Asta Auksmann.
- P, 7. jaanuar kl 2 p.l.** Kolmekuningapäeva jumalateenistus armulauaga Läti kirikus. Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Kohvilaud. Nõukogu liikmed: Uno Anderson ja Mirje Auksmann.
- P, 21. jaanuar kl 2 p.l.** Jumalateenistus Eesti Majas. Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Kohvilaud. Nõukogu liikmed: Milvi ja Mati Laan.
- P, 4. veebruar kl 2 p.l.** Jumalateenistus Eesti Majas. Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Kohvilaud. Nõukogu liikmed: Valdur Kaskla ja Helge Laan.
- P, 18. veebruar kl 2 p.l.** Paastuaja alguse jumalateenistus Läti kirikus. Eesti Vabariigi 106. astapäeva tähistamine. Teenivad õpetaja Enn Auksmann ja organist Kaie Pallo. Kohvilaud. Nõukogu liikmed: Raivo Neggo ja Johannes Nukk.